

Tompa Mihály
A pitypang meséje

Illusztrálta:
Szilajka Erzsébet

www.facebook.com/kavicsmuvesz/

A virágok tündére egy napon sorra meglátogatta az alattvalóit, megkérdezte tőlük, nincs-e panaszuk, kérésük, kapnak-e hűvös reggeli harmatot, kedvesen játszadozik-e velük az esti szél, fölkeresik-e őket a pillangók.

www.facebook.com/kavicsmuvesz

A kényes keri virágok sorra elmondták panaszait.
A rózsza arra kérte a tündért, intézze úgy, hogy a viola illata ne legyen olyan fűszeres - mert irigy volt ez a keri rózsza, irigyelte a viola édes illatát, azt szerette volna, hogy az emberek csak az ő illatában gyönyörködjenek.
A virágok tündére jószívű volt, megszidta hát az irigy rózsát, és megsimogatta a hallgatag, csendes violát.

www.facebook.com/kavicsmuvesz/

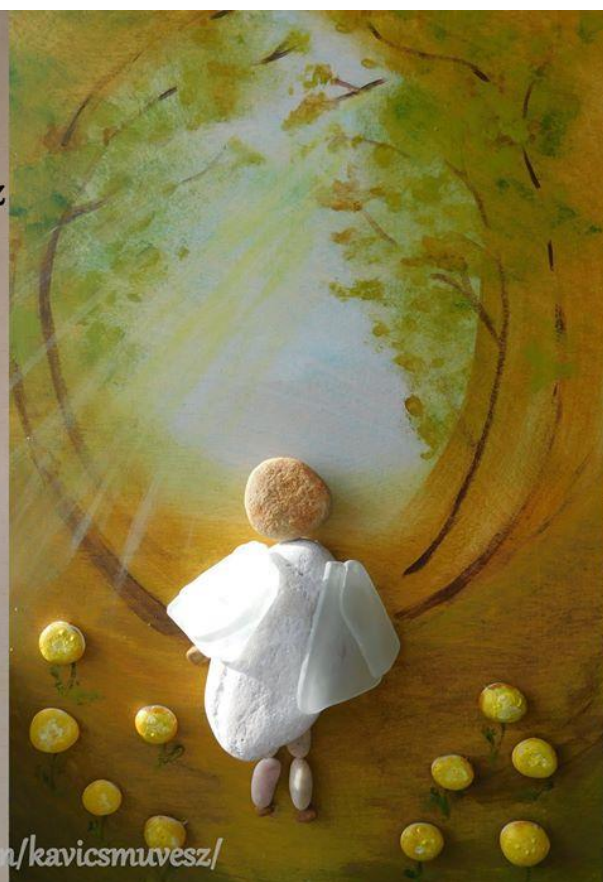

A százszorszép
arra kérte a tündért, növesszen
neki töviseket, hogy az emberek
nehezebben tudják
leszakítani,
a liliom élesebb kardokat kért,
az estike meg azt szerette volna,
ha ő nem este,
hanem reggelenként nyílna,
illatozna.

www.facebook.com/kavicsmuvesz/

A tündér zokon vette a virágokhoz
csöppet sem illő sok kérést
meg panaszt, rosszkedvűen
ment el a kertből.
Elhatározta, hogy egyhamar
nem látogatja meg ismét
az elkényeztetett virágokat,
s lehorgasztott fejjel ballagott
hazafelé, az erdőbe.

www.facebook.com/kavicsmuvesz/

Így történt, hogy meglátta az út szélén, a porban virító pitypangot.

Megállt előtte:

- Mondd, kedves pitypang,
nincs valami kérésed, panaszod?
A pitypang csak ingatta sárga fejét,
hogy nem, nincs sem kérése,
sem panasza.

- Nem kívánsz magadnak jó illatot?
Esetleg tüskéket, hogy ne tudjanak
leszakítani a gyerekek?

Nem, a pitypang nem kívánt semmit,
de amikor a tündér továbbment,
fölsóhajtott. Meghallotta a tündér
a pitypang sóhaját, visszafordult:

- Talán mégis szeretnél kérni valamit,
pitypang?

www.facebook.com/kavicsmuvesz/

Hiába minden, tündér, az én bánatomon te sem tudsz segíteni - mondta a pitypang.

- Messze földről kerültem ide, ebbe az országba, meggyökereztem itt, tudom, hogy soha többé nem láthatom a hazámat.

S ha eszembe jut a régi táj, mindig nagyon szomorú vagyok.

Csak legalább a gyerekeim elmehetnének!

De hát azoknak sincs szárnyuk!

www.facebook.com/kavicsmuvesz/

Gondolkozott egy kicsit a tündér,
s mert csodatevő, nagy hatalma volt,
úgy intézte, hogy a pitypang
bolyhos fiacskái, leánykái
- a termésbóbiták -
ezentúl apró szárnyakkal szülessenek.
A bóbiták apró szárnyába belekap
a szél, röpíti őket hegyen - völgyön át,
messzi földre elkerülnek,
s ha jó szél fúj,
a pitypang egyik-másik fia, lánya
visszarepülhet
a rég elhagyott hazába is.

www.facebook.com/kavicsmuvesz/

